

КВАСОЛІ СТУЛКИ

Phaseoli fructus (sine semine)

GREEN BEAN POD

Цілі або фрагментовані висушені зрілі плоди без насіння *Phaseolus vulgaris* L.

Вміст: не менше 0.06 % суми флавоноїдів у переважному розмірі на гіперозид ($C_{21}H_{20}O_{12}$; *M.m.* 464.4) і суху сировину.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

A. Перикарпій жовтувато-білий, тонкий, з дещо згорнутими стінками, до 15 см завдовжки і до 2 см завширшки. Зовнішня поверхня блідо-жовта, дещо зморшкувана і часто з чорними плямами; внутрішня поверхня покрита білуватою блискучою оболонкою (ендокарпій і внутрішні шари мезокарпія). Жовті фрагменти плодоніжки також можуть бути присутні.

B. Мікроскопічне дослідження (2.8.23). Порошок світло-коричневого або блідо-жовтого кольору. Переглядають під мікроскопом, використовуючи хлоральгідрату розчин *P*. У порошку виявляються такі діагностичні структури (Рис. 2952.-1): фрагменти перикарпія, вкриті помітно складчастою кутикулою [A], які складаються з клітин із дещо потовщеними жорсткими оболонками [Ac], аномоцитних про-дихів (2.8.3) [Aa], місць прикріплень покривних волосків з багатокутних клітин, потовщених в кутах [Ab], і місць прикріплення секреторних волосків з округлих клітин; рідко цілі волоски: однорядні дво-клітинні покривні з гладкими потовщеними стінками і зігнутою верхівкою, до 75 мкм завдовжки [G]; групи волокон, які локалізуються під епікарпієм, овальної або видовженої форми, різної довжини, дуже багатошарові, з дуже товстими стінками і тупою кінцівкою [C]; фрагменти так званої «сріблястої шкіри» ендокарпія з тонкостінних клітин, деякі з яких містять тонкі кристали кальцію оксалату [F]; групи внутрішніх волокон мезокарпія [B], видовжених, загострених, лігніфікованих, з пористими стінками, які лежать перпендикулярно до зовнішніх волокон; лігніфіковані волокна з кристалоносною обкладкою з призматичних кристалів кальцію оксалату [Ba]; фрагменти паренхіми мезокарпія [D] з овальних або видовжених клітин із дещо потовщеними оболонками, деякі з яких дрібні і містять призматичні кристали кальцію оксалату [Da].

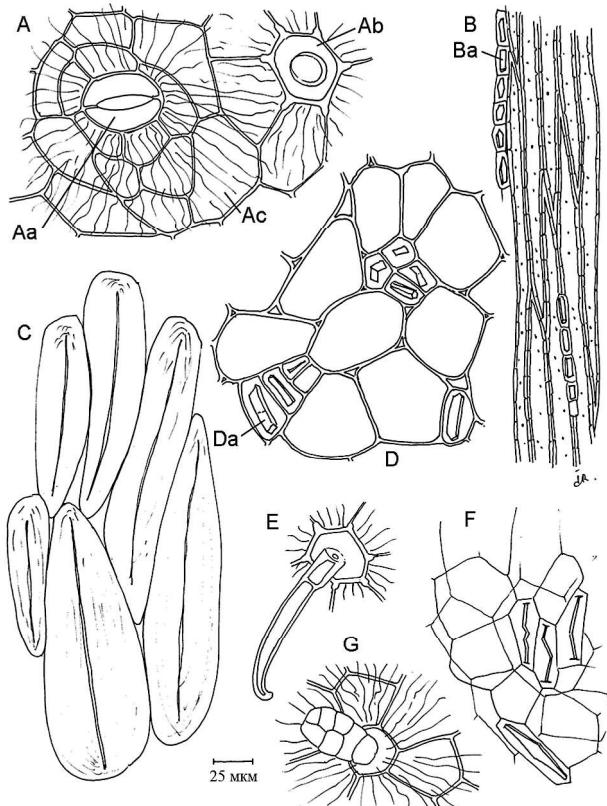

Рисунок 2952.-1. Діагностичні структури квасолі стулків (ідентифікація В)

C. Високоефективна тонкошарова хроматографія (2.8.25).

Випробовуваний розчин. До 5.0 г здрібненої на порошок сировини (355) (2.9.12) додають 20.0 мл *метанолу P*, обробляють ультразвуком протягом 15 хв, фільтрують або центрифугують. Упарюють 5.0 мл фільтрату або центрифугату насухо за зниженого тиску і розчиняють залишок у 0.5 мл *метанолу P*.

Розчин порівняння (a). 4 мг *рутозиду тригідрату P* і 2 мг *хлорогенової кислоти P* розчиняють у *метанолі P* і доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 20.0 мл.

Розчин порівняння (b). 2.5 мл розчину порівняння (a) доводять *метанолом P* до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (c). 2.5 мг *гіперозиду P* і 3 мг *хлорогенової кислоти P* розчиняють у *метанолі P* і доводять об'єм розчину тим самим розчинником до 10 мл.

Маркери інтенсивності (розчини порівняння (a) і (b)):

- хлорогенова кислота для синіх зон;
- рутозид для оранжевих зон.

Пластина: ТШХ-пластина із шаром силікагелю $F_{254} P$ (2–10 мкм).

Рухома фаза: мурашина кислота *P* – вода *P* – метил-етилкетон *P* – етилацетат *P* (10:10:30:50).

Нанесення: 4 мкл, смугами 8 мм.

Відстань, що має пройти рухома фаза: 70 мм від нижнього краю пластиинки.